Cōmēdacō eccle q̄ libri q3 abc
q3 cabipma toci' p̄lu pcōmis
ad ī formacōm nouicioꝝ.
Collectum sīue librum īcipiētur.

Laus celle dulcis / extat nouus
iste libellus. Cyrio mittitur
cui / tuenum sclauonica tellus.
Hunc q dictauit. i scriptis hic reserauit.
Qui regis has cellas / veteras
Quas siue nouellas. Hec at-
tende metra / q si sit corrige tetra.
Cellam commendat / iocunditatem
celicolis dat. Non p̄limentet
quil. ꝫ (l. mente) corde decentur. Laude
tui xpe / breuis extat prologus iste.
Ad celi cella. dux e qui prima
bella. Eius auctori / siue maior
siue minori. Qui colit hanc
iuste / bene viuens atque venuste.
Bernhardo teste / q sic scribit
manifeste. Ergo speremus
mundi / cellamque colamus.

v̄l firmus.
Est fallax mūdus / neq̄ manus
z tremibundus. Cella dei aula
amata / excludendo tumultum.
Qui foris ē multus / que nō
sequitur in claustris. Cella stric
ta via / deducit ad alta polorum.
Mūdi strata patens / dat pe
nas demoniorū. Pax est in
cella / foris autē undiq;
bella. Cella domus pacis / re
plet animos ora loquacis. Cella
locus fidei / donat sedem re
quiei. Cella ruina rei / in q̄
manet anchora spei. In cel
la gratis ebullit fons pietatis.
v̄l sapientem.
Sagum robustū / male tectū /
te quoq; iustū / ac circūspectum /
facit / z te cellula rectum.

¶ Cella dom(ini) mu(n)da / demulcet
pectora mu(n)da. Euomit i(n)dig-
nos / Cella dauid fu(n)da / ia-
ciendo saxa rotu(n)da. Ora mi-
nus mu(n)da / goliath sternens
moribu(n)da. Co(n)tra p(ri)u(m) more
Amon violando sorore. In clu-
sa cella / mortis bibit aspera
tella. Ense cadit fr(atr)is cot-
tans pectora p(at)ris. ¶ Cella
regis p(ri)unt / castos d(omi)no simul
unit. Euomit indignos / co(n)-
seruat cella benignos. Dampn-
na dat i(n)iustis / s(ed) co(n)fert pre-
mia iustis. ¶ Exultat a cella
que(m) blandis in ama mella.
Delectant. Huiles fouet /
& qui sunt sibi viles. ¶ Heu

P(er)spicu(n)t
hos cella
quos

mendosos / non querit hic gulosos.
Sit cellerarius / monachus ven-
tosus avarus. Inmundus et tris-
tis / non in domibus manet istis.
Sanguinis effusor / violentus. fur.
latro. lusor / hic nil addiscit.
si non prius resipiscit. Non
manet in cellis / vir perfidus
atque rebellis. Sed paciens
mitis / floret ibi quilibet vitis.
Evomit hunc illa / qui sculpsit
falsa sigilla. De · vnis · vicijs
Qui facit in cellam / secretum
seu manifestum. Odit et infestum
tenet hunc et cella molestum.
Nec facit hunc festum / sed abhor-
ret cum quo mestum. Respuit
hunc gestum / sed querit hic mo-

Cellam pro dulce quietum / sibi vere
dicat / hec et honestum. Non
vult mestum / sed sperat carpere
festum. Cellula celicolis
veraque dat lumina solis. Cellu-
la post mortem / sanctorum dat tibi
sortem. Demonis et sortem /
confutat / cella cohortem. Cel-
la valens sana / decravit
cura prima. Ut gallina fo-
vet / pullos / hiis dans ali-
mentum / Atque fugat / milvum /
velud excludit quoque ventum.
Sic te cella tegit / sanctum tibi
dans tegumentum. Tutus
es absque malis / celle recu-
bando sub alis. Cella fugat

sathanam / sepelit mentem quam
uanam ¶ Cum celo cella / pate
nomine / te super ethera. Collocat
ac fuge / persuadet thartara te-
tra ¶ Cellula mansuetum facit
et te penitere letum. Expellitque
metum / reddens in pace quietum.
Dans oculis fletum / cor denique
munstrat adectum. Angelicam
actum / summa virtute repletum
Te contemplantem facit / et super astra
leuari ¶ Hic qui peruenit / cella
nullo modo durat / Si se vera
simplices / non emendat peruertit.
¶ Cellula firma ratis / dat
portum prosperitatis ¶ Cella vi-
rens ortus / post naufra-
gium tibi portus ¶ Cella te

git carmen / verne mostratis
tibi limen. Dat quoq; mun
men / celi reserans t' limen.
¶ Victū vestitū tibi cella dat
atq; peritū. Pfert z platoni
locatū nemo qrerom. Dat
tibi stratū / estate vires q̄q;
pratū. Ptegit a vēto / non
laberis in pauimēto ¶ Cella
tuū viride / manet oī tpe
gramē. Cella tuū flamen /
fessis donat recreamen.
¶ Incedit stramē / sicci mollis
moderamen. Dans q; sola
men / timidis g'tuq; iuua
men. Ac respiramen / one
ratis oībus amen. ¶ Cella
alat iuuenes / lactis dul

ce dic hec. Pascat pane senes
co enutrit robore patres. Donat
cella bonis / tēplū veri salōis
¶ Celicolis rudib9 / ē cellula
fida magistra. Hos in recta
docēs / ⁊ ab horrēs qq3 simul.
¶ Cella dat omē bonū / facit ⁊
te cella colonū / Regni celest'
regni sociando polorū. ~~amen~~.
¶ Nil ē plus dicā / cellā fouens
ut amica. Ipsa pat' mat' / soror.
⁊ tu sis liber frat'. Commune.
patrinus illi sis. atq3 colon9.

Exempla de genesi.

Cellā nō colere primum
voluere parentes. Cum negant
esse se / cunctos fecere gementes.
Fuste cadens fratris abel hac

coluit moriendo. Grat enoch
dno / colit illa summa petendo.
¶ Cellam noe coluit / no solu te.
sz amauit. Jesu iob coluit / la
than ipm quod p lauit. Hac
abraham coluit / patrio tel
lure pfectus. Hanc ysaac
coluit / ad monte cu patre
vectus. Antron cella duplex
abraha te ptypicauit / Sa
ram defunctam / quo vir sacro
tumulauit. Cella cubile
iacob / e quo lyt sociatus.
Carcer cella ioseph / minus
e in quo macatus. ¶ Hoc
reputabo paruu ortu si de
liciaru. Cellula te dicam /

lium quoque regis deamica. Tu
gignis presulem / dicam quoque te
fore solem. Solem celestem /
Aaron veri quoque veste. Que
sanat pestem / te dico Raab
fore vestem. Vincis archa
noe. risus sterilitas quoque Sare.
Proque suo nato / tu victima
sacris are. Tam iam cella
cavit / non ceras est quasi columba.
Non corvus crocitans / stat
est quasi firma columpna. Vi-
nea cella noe / gignens vi-
num generosum. Sem implet
laudes / replet Cham vi-
ridiculosum. ¶ Cella bonum vi-
num / quod te facit ingeniosum.
Cella precem / dica conclaue

releuat. Quo bine gentis · est nomi-
nata parentis. Cella taberna-
culum/ moyses quam monte uidebat.
Cui ad exemplar/ post hec ali-
ud faciebat. Est aaron virga/
mala pellens/ queque diuina.
Est gomor. et est epha/ nux est
signando vigorem. Eneus
est serpens/ populi sanando dolorem.
Lux d(?)utero tuti/ prestans est
manna minutum. Est moysi
virga/ qua dat petra larga
fluenta. Que sepelit pharao
corpus/ et cuncta iumenta.
Est iosue clipeus/ populus quo
vincit hebreus. Arc dos
flentis/ atque quoque terga
sedentis. Cella potest dici/

fraucant dictantis anima ¶ Es
botri vectis / es lignum mel-
lis / data rectis / Tu sincere
pugio / tu sin ta ducum batio-
rum / Terra vorans abyron
cuiusqꝫ choros scelerum / ¶ Fer-
tilitas tyre / tu currus vatis
helye ¶ Tu iacob es scala /
tu caste turturis ala. Vir-
tutumqꝫ phiala / que seruat pu-
nica mala ¶ Tu vis sampso-
nis / tu concha madens ge-
deonis. Virtutibus atqꝫ bonis /
tu das sceptrum salomonis.
¶ Es samuelis ephod / tu ce-
cis hospicium loth. ¶ Cella
necat sysaram / clauo me-
diante yahelis. Nobilis il

la fuit / sed non fuit ille fidelis.
¶ Hec coluit mitis / bene cellam
ruth moabitis. ¶ Cella david
pera / conservans corda severa.
¶ Cella david marlus / leo quo
cadit / asper et ursus / Amon
stupratam / celle non captat ama-
tor. Cur perit ingratus / fra-
tris mucrone necatur. ¶ Cella
servivit salomon / dum sanctificavit.
Atque deo templum / hic regis edi-
ficavit. Sed mulieribus amor
dum cor regis repleuit / ydo-
la dumque colit / a cella longius
ivit. ¶ Celle per quem vias tran-
sivit rex ezechias. Hic ve-
lud oravit / dum sol arclum
variavit. Atque sibi dies an-

nos deum multiplicavit. Prius
a famula / quondam sacra vitupera-
ta. Cellam conscendens / dum sacra-
mento peccata. Spes sit voti tem-
pore hic post sociata / per gabrielis
opem / serpentis fraude necata.
Ut sceptrum cernas / sic et victrix
expoliet mens / Interiora domus sic-
co subiit quasi cella. Nunc probe
fulsit / facie pingendo tenella.
Mutavit veterem veste / sumen-
do novellam. Atque perfecte sim-
plicem / fugam [illegible] pellam.
Fluminis [illegible] / in conflictu
remanendo / Hinc superavit [illegible]
[illegible] vitam tribuendo. Ros ma-
chabeorum / sororumque [illegible] pu-
erorum / Cellam potest dici / sa-

ucant dictantis anima / Spon
sus in hanc cellam sponsam de
duxit amatam / Perdulcique me
ro / prius alloquitur loquentem.
Hec etiam obseruat / qui erat vet
illa cisterna. Cella vel cellis
sacra que perpeta libellis. Nos
tris mandauit / ac expones
reseruauit. Itaque laudate do
regi placuit ptolomeo. Ad
celle laudes / flecti possunt
ysaie / Plurima dicta. que
unt sic et vatis iereme / Non
nulla modo / simili poterunt
zacharie / Amos. abdye
ione simul et sophonie. Vi
sio mira potest / sic in capitulo
ezechielis. Atque modo simili

celi cedrus damclig. ¶ Hic non ab
surde / poterit baculu typicare.
Cella preciosam / que nouit viuifi
care / Infantem mitis / ac deflen
tis lamentis. Nunc vel notale /
facies hec luce subite / Ac ponens
cellam / prima lacrimans qui cellam.
Versus de brunone primo inceptore.
Hac informatus / presens vir. Bru
no vocatus. Vir qui robustus /
bonus hoc et in ordine iustus /
Cellasque construxit / per quem liber
ordo refulgit. Iste deo dante
cellas quoque multiplicante.
Ex alamannorum bruno dictus
Colonie natus. Dives presbiter
magnis meritis quoque fertus.

Xpi baptistā / mūdū spernens
imitatus. Querens desertum
fudū sbijt qi certū. Inter scar
tē ulla / qua sepsit celica nulla.
Mitibus atque bonis / speculum sanctae
religionis. Aspa sed tuta. sa
tis ardua. sca statuta. Pertice
mansueto / vetus et novus il
la teneto. Qui stas in cellis
nec eis sis oro rebellis. Di
vis mercede / celi quoque scala de
sedem / Quod nobis munus
det cunctis trinus et unus. Amē.

**Hec est centralis / cellarum
laus specialis.**

Laus tibi sit cella. rutilans
quasi fulgida stella. Laus
tibi sit cella / quā magna sunt

tua bella. Laus tibi sit cella / que vias
queque ducella. Laus tibi sit cella tua
plena sit in mella. Laus tibi sit cella /
tua diligo nempe flagella. Laus
tibi sit cella / te non quatit ulla pro
cella. Laus tibi sit cella / te diligo
plus domicella / Laus tibi sit
cella / flores ut virgo tenella.
Laus tibi sit cella / plus es michi
gratior lycella. Laus tibi sit cella /
resonat tua dulce phihella.
Laus tibi sit cella / coluit quam virgo
puella. Laus tibi sit cella / que me
portat tua sella. Laus tibi sit cel
la / que respuis invida bella. Laus
tibi sit cella / vetus dum sis sive no
vella. Lector dic amen / dictan
ti dando iuvamen.

Hijs p(re)libatis / en scrib(o) ritmatis.
Ad laude(m) celle / legis rimare no
uelle. Paucula p(ro)pono / xp(ist)o c(on)
ferente patrono. ·ia·

Xp(ist)i cellicola / reclusus fuerit — las
q(ue) sola. Orans in cella / maria
vocata puella. Missi de celis
cui v(er)ba bibit gabrielis. ¶ Sic et
sermo poli / distillat ab ethere
soli. Jugiter oranti / celestia
desideranti. ¶ Ecce p(ro)cer(um) pi
as / solus fudit zacharias.
Celica m(and)a(ta) sacra / cui peperit au
re beata. In templi cella / sic
et maris inclita stella. Dat
co(n)solamen cognate / dat(que) iu
uamen. ¶ Cu(m) parit exulta
tanto solamine fulta. In

corpus ioseph sic audit iussa secreta. Nunc post eum post hec / domo est dante repleta. Templo namque foro / legis anna cum symeone. Crebro mansisse / sic per merita de corone. Tu semper maneas qui in celle religione.
Hic puer quoque iste annos duodenos. non urbis theatrum / sed templi claustra subiunt vel adiuit. Inter doctores / non cum stultis residendo. Subditus itaque fuit matri / sua terga sequendo. Nam descendebat / et nazareth inde manebat. Salutis informans ut te sanis documentis. Filias minorum / animi liber ac sapientis. Sicut vouisti / remanens

ĩ carcere xpi · hoc est in cella
¶ Rursus post sacru̅ statī ihs
xp̄c lauacru̅ · desertu̅ peast
longa fame se macerauit ·
hoc sathan ex pauit / tribus
hunc ibi / tuncque probauit / An-
gelicus cetus / post affuit
huncque adorauit / ¶ Ecce decens
forma / mirus · ac plurima
norma · Post lauacru̅ xpi
loca tu deserta subisti · Ieiuna
plora · vigila · sta · iugiter
ora · Suffer temptamen / post
lentis nempe iuuamen ·
⁊ cōsolamen · ac angelicu̅
recreamen · ¶ Post capti
uato baptista / postque neca
to · Cu̅ in celebri vita / fuit

rat uerax heremita. Viuificauit
aquas ihesus. et post mira paruit.
uit. Lepram mundauit cecis vi
sum reparauit / surdos sanauit.
defunctos viuificauit. Discipu
losque suos iterdum multiplicauit.
¶ Milia multa hominum modico de
pane cibauit. Hinc factis. nec
doctrinis. bona plurima gessit.
¶ Sedibus corporis neque sathanasque
repressit. Ventos sedauit / mare
sub pedibusque strauit. ¶ Curuos
erexit / restituit sanguinis vndam.
¶ Mecham respexerit / reddens
a crimine mundam ¶ Corrigit
errantes / curando febricitantes.
¶ Increpat inde reos / simul ob
iurgat phariseos. ¶ Caritas.

doctores. in magnos. nutritque mino
res. Stat ante fores, qui sors
rumpe mores. Templi non me
tuit, es et volucres ibi vendit.
Inque via sanctam, mulierem sama
ritanam. Decurat fidei, na
tique duo zebedei. Territa con
posuit, humiles se postea nollet.
Christi ex doctrina, simplex puer
hijs medicina. Extitit ad
ductus, chananee demque
luctus. Christus sedavit, catu
lis. qui se similavit, Paru
ula pueri, licet et paruula
dari. Dia quos nollet, et quos
miracula possit. Christi narrare
vel verbis enarrare. Sed

si cellis ista / verax ducis / facis ista.
Plura et maiora / sūt viuēs glo-
riosa. Vt placida vita / dia pos-
sis fervida. Verax et iust(us) / ullo
squalore perunctus. Qualiter se
nouicij ī cella gerāt. siue fra-
tres iuniores. q(ui) sūt qⁱ īcipiē-
tes. q(ui) fr̄ib(us) in cellis / qualis
sit habenda nouellis. Sebit hic
vita / q(uo)d mēs bibat aure perita.
In celle cella / cū te quatiat ulla
procella. hāc īterpella / ma-
ris est q(ue) fulgida stella. Hec
sua dat mella / depelles q(uo)q(ue)
flagella. Ipsa sacrū et mes-
sans. excludit (et) depellit sa-
thane fel. Pectoris a cella
iurgia depellantur et hella.

Claustralis cella / mulierum
respuere mella · Hec que sunt fella /
signantque vel generantque tormenta
bella ¶ Demonia depelle / fore si
cupis incola celle / ¶ Ieiunans
ora · vigilans sta / sacre lectioni vaca ·
Compunctus vel contritus plora
nil curans exteriora ¶ Cum licet
at gaudere / presumendo vel presumpta
re in duplum stude ¶ Non avis
in plumis / potest super alta vo
lare · Sic novus et iuvenis /
debet cellulam notare · Ne
petat loco summa · in esse virtu
tum sine plumis ¶ Desere pro
lecto / confratres semper amato ·
Lingua frenato / sis verax sa
nune grato ¶ Murmura

declina / que producit inde ruina.
¶ Sit sale conditus / sermo tuus /
atque peritus. Cede maiori.
non te prepone minori. Quod scis impert(ire)
semper / quod nescis disce libenter.
Instrue quem nosti / per te via nulla
sit hosti. ¶ Absque dolo peste / fra-
tres reprehende moleste. ¶ Ante
patratum / bene considerare reatum.
¶ Culpa clamato / proclivi corpore
prostrato. ¶ Sobrius et castus / de-
vita vel declina demonis astus.
Procuratos pastus / nam despuit
prothoplastus. ¶ Vinum simplex
tu bibe / sume cibum moderatum.
¶ Pastor esse / lupus a corde
repelle. Amicos carnales / es-
se cave spirituales. Te vegetet

tales / fugito sensus males.
¶ Pectore q̄nd cales / cōlingere vo
la velud ales. Sis cauus haut
talpa / actu nō terrea palpa.
¶ Non sis preciosus / nec sis ca
nis. alit aquilinus. Sis. leo
q̄nd valles / nō esto talpa. sit
ales. ¶ Promptus ad ecclesiam
sis / cū petit hora statuta. Hui
amato viā / q̄ dat ē gaudia
tuta. Sis sis devotus / ꝛ ab omni
labe remotus. ¶ Cū legis ꝯ
psallis / cernas ubi mons.
ubi vallis. Musica te mor
reddat cantādo sonorū. ¶ Mu
sica cantorū valet / at plus
musica morū. Ambas si ser
vas / bona sic macdis acerris.

his custos oris / tuas pcepta pois.
¶ Sumere ul' dare qd / e no lic3 absq3
pore. Iussio m talis / cu sidullet
ab ore. Nulla t an a sit / qd ci
mulcs peritura ¶ Thesauros
celi / coplectere mete fideli. Quos
latro nec fures / tollut / rodut
neq3 mures. Hy tibi donant.
maledca cu repbant. Hic sum
velle / q nuc viuut. neq3 celle.
Subdere se qrunt / multi ta
les perierut. Quos tu vita
to / cellam sic amato.
¶ Cellicolis sidus / e csulit hec
Cysteridus. Quamuis pctor
celle tamen extat amator.
Cultor et indignus / sed deus
ipse benignus. Hanc sunt ex

tolere / cōmu tāq; ōnium ffc.
Que sit lyen g̃uita / uuat hūc
7 v̄go maria. Dans glola
men / dans nocte. Siciq; u
uamen. Gloria perpes ei.
deme. 7 laus. ergo sit amen.
Ne austeritas abstinētie 7
nouicios ul' frēs ītipiētes
Fercula lauta Vitari bet.
data. vati non sit lelysco.
Et no potatus c̄ badjo / sine
lico. Tortula s3 cineris / mo
diciq; in vase fluentū. Rus
stragenarū sonabat hunc
alimentū. Hoc exemplari /
debet tua mens animari.
Quos deus elegit / hos a car
nalibus egit. Dans sibi q

fari, non possunt uel numerari.
Fluuius et pannis, non crustis uic
tus in annis. Quos seruat
uel claudit cella, teneat foris
aspera bella. Quos nutrit
mundus, uiciorum sorde uel tabe
confundus. Hanc ad amare
uolo, magis illi me dedendo.
Eius parcentes. sic uos sitis
facientes. Qui qui nunc estis iu
uenes, ac incipientes. Celico
lis sidus, lux pluribus syderibus.
Non presumendo, sed proprio corde cauendo.
Exortacio pro superioris erga fratres qui
Qui celle mores. Iuniores
cognoscitis omnes mores. Uobis
consilium presentes forte uidetur.
Tamquam ridiculi, iuuenes

tamen inde ducitur. Qui re-
manere voluit. et mundo se dare
noluit. Illius dictata metra sunt
hec/ sint sibi grata. Obsecro.
meque iuvent/ regem placare
polorum/ Qui flentis vitam vult/
non tormenta malorum. Iudex
victorum/ tibi laus. pax gloria
morum ~~amen~~. Laudibus
a tergo/ cellam non pigre pergo.
Tendens ad metam/ vitam
post quero quietam.

Cellula sulamen/ laudabo
tuum quoque limen. Sed quod na-
tura/ tua facit. nunquam ruitura.
Pro latus et paries/ penitus me-
tu non moveatur. Tectum sit
durans/ aqua frigida non
minuatur. Que libet et valida

tua paries sit quoque sabea. ¶ Muc
us et reliquia tua menbra non pu
trescant. Instar sed cedri silvam
durancia fiant. Intra redolescat
bona res, sed prava putrescat.
Perfida vilescat mens, et pia pa
ce quiescat. ¶ Sit locus orandi
tuus in tantum benedictus. Spiritus
ut fugiat ab eo longe maledictus.
¶ Et quia dampnatos mala sorpta
cuncta recedant. Ne requiescentem
monachum fantasmata ledant.
¶ In hac cella tuo nomine, et sit
copia signi. Frigescantque fo
cis, rigi torpore maligni.
¶ Vena fluentis aque desiccari
non patiatur. Incola qua cella
tuus utitur atque lavatur.

Sufficiat satis monachis / cum
flumine panis. Hijs pice iter du-
lcitam mōstret pietatē. Re-
dulcō ꝑspiciens / egrorū debili-
tatem. Fructibus / assuetis /
picens arcella redimdat.
Pulueris a sorde / te sepius
incola mundet. Re ꝑius ipm
se / laudeat prece purificare.
Pectus mūdare / cor ab omni
labe lauare. Si te nō dēto
rās / cellā tu fruitura decoras.
Hec nō marcescit / semp sua gla
crescit. Hec nō est carnalis / sed
sponsa ē spūalis. Hec nō me-
chatur / hec a mechis nō amatur.
Qui ꝑtitendo semel. illi se
cōsociauit. Arra celesti / se
iugiter illi ligauit. Sponsa

Ac carnalis / licet mecha sit / aut
spiritualis. Hanc bene dimittis / si cas-
te viuere tu vis. In stricta vita
monachus bonus aut heremita.
Non commendamus tua menia cas-
tula plene Que tam corporee
que substantique serene. Om-
nes cancellos laudabo tuosque
libellos. Qui in dant psalmum /
pellentes demonis astum. Pecto-
ris et falsum / reddunt me robore
vastum. Sine quadrorum numen / ben-
dico tuorum. Que si sit multa
tamen utenti bene culta. In-
te marcescat ars nulla / sed
canescat / sed magis liben-
tem / tu diligis atque studentem.

• Astus .i. calliditas vel dolositas.

ac plus psallente / nulla unquam
timente. Columba columbis / ut con
tisent honeste. Me qui puelli
depellant manifeste. Cuilibet
arctica / tu prebes cella fauore.
Fabro pellitia / lanam tu tradis
amore. Omnes tu tutas / vesti
tis. nulliusque refutas. Pascen
tique gregem / tu nostram scis
dare legem. Immo me mi
serum / qui nil sum. nilque facta.
Et de longinqua terra / miser
huc ueniebam. Me collegisti
uestisti / me docuisti. Inque tuo
stabulo / curandum me statuisti.
Vel nunc multa mea / tu vino.
oleoque fouisti. Fauentibus ista

thane peregrinum me rapuisti. Et
in placitos donos preceptos dedisti.
Celitus hec facta est dextre mutatio
xpi ¶ Inani laude te cella parens
bndico. Carmine iustifico. te col
laudans et amico. Nec tibi sit gratum
hominis quod corde relatum. Propterea
confoves ut dictum est incipientes.
Et sub lege tua semper remanere
volentes. ¶ Quorum me precibus
preciosis spero iuvari. Ac petore
me quoso sorde lavari. Celitus is
numinus preest in tria et uni. ~~Amen~~.

De carthusia sita i burgundia.

In xpi laude iubilans burgun
dia gaude. Laudeque tu multa
felix scartusia resulta. Que
nutu xpi primam cellam meruisti.
Inte construere dicto meditate

• Altus s. alliditas l' soliditas •

brimone. Ac te tam celebri/ tam
dante religione. De diuersis prouinciis.
Francia. scocia gallia. flandria.
vue sonora. Vos resolutis. in
xpi laudibus ora. Propter accolas
licolas vros/ presulque beatos. Pro
vobis dominum/ semper rogitate patros.
Et non incito/ quia corporis huius alimenta.
Construitisque domos/ et traditis
huius tegumenta. De Swevia.
Swevia. bauaria. vos et relique
regiones/ in quibus sanctas foue-
atis religiones. Pro vestre tamen
hac/ semper lugete dolentes. Atque
rogate deum/ quod ea sitis retinentes.
Quatenus sic vestra salus/ sine
crimine crescat. Et super omnes vos
celestis pax requiescat.

Hec vobis sidus/ optat ter lysteridus.
Et lucius natus/ gyrio celista
vocatus. Quamuis postremus.
grates xpo resonemus/ Atque
maris stelle/ que me genere celle.
Quas hoc decretas/ docuit lau
des aliquatas. Ipsa suum natum/
nobis det propiciatum. Qui in regnis
ite dicet. uisibilesque venite. Tunc
nos non ite feriat/ sed dulce venite.
Efficiat letos/ et iugi pace quietos.
Hoc nobis munus/ tres prestet
deus unus. Orat nunc amen/
scriberi dando iuuamen. Hec est
finalis stelle laus et specialis.
Plus rutilas cella/ quam sus
gerat ethere stella. Fortis es

o cella / sathane superas qui
bella. Hunc tu debella / que quaque
per hec bella. Fertilis es cella /
que profert dulcia mella. Forti-
tis es o cella / tua dura sunt
flagella. Hijs rogo me cella /
quando delinquo flagella. Firma
manes cella / te non premunt
ulla procella. Que communis cel-
la / magis est in carior illa.
Non est tu cella / non sic constat
ulla phiella. Non sic cella /
formosa est ulla puella. Ut
tua me sella / rogo non vo-
mat indita cella. Nobilis es
cella / que respuis mundi bella.
Veraque fabella / delectat me

tua cella. Dulcia mitte cella / ti
das tibi · pia cella. Protegat ac
cella / tua me semper bona cella.
Dulce tuum quoque mel / non ci
tras mundicie fel. Nunc valeas
cella / vetus an sis · siue no
uella. Hec willhelme pater /
tu plege · discute metra. Cor
rige distorta / fac quod sint fulgi
da tetra. Te cum colloquijs / deus
ad celi leuet ethra. Versus ex
hortacionis ad petrum nouicium.
Suscipe versiculos / a me per
metrificatos. Non ut ri
dicculos / sed eos facias quasi
gratos. Hos nec contempnas
quod dulces riuulus vndas.